

Lovtidende A

2020

Udgivet den 31. maj 2020

30. maj 2020.

Nr. 740.

Lov om håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Loven har til formål at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1150/EU af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (P2B-forordningen), jf. bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner, der leveres eller tilbydes leveret til erhvervsbrugere og virksomhedswebstedbrugere, som er etableret eller har bopæl i Danmark, og som via disse onlineformidlingstjenester eller onlinesøgemaskiner tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere, som befinder sig i Den Europæiske Union, uanset etableringssted eller bopæl for udbyderne af disse tjenester, og uanset hvilken lovgivning der i øvrigt finder anvendelse.

Stk. 3. Loven gælder ikke for onlinebetalingstjenester, onlinereklameværktøjer eller onlinereklameudveksling, som ikke leveres med henblik på at lette iværksættelsen af direkte transaktioner, og som ikke indebærer et kontraktforhold med forbrugere.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Erhvervsbruger: Enhver privatperson, der optræder i egenskab af handlende eller erhvervsdrivende, eller enhver fysisk eller juridisk person, der ved hjælp af onlineformidlingstjenester tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere til formål relateret til dennes erhverv, forretning, håndværk eller profession.

- 2) Onlineformidlingstjenester: Tjenester, der opfylder samtlige følgende krav:
 - a) Tjenesten er en informationssamfundstjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.
 - b) Tjenesten gør det muligt for erhvervsbrugere at tilbyde varer eller tjenesteydelser til forbrugere med henblik på at lette iværksættelse af direkte transaktioner mellem disse erhvervsbrugere og forbrugere, uanset hvor disse transaktioner i sidste ende indgås.
 - c) Tjenesten leveres til erhvervsbrugere på grundlag af kontraktlige forhold mellem udbyderen af tjenesten og erhvervsbrugere, som tilbyder deres varer eller tjenesteydelser til forbrugere.
- 3) Udbyder af onlineformidlingstjenester: Enhver fysisk eller juridisk person, der leverer eller tilbyder at levere onlineformidlingstjenester til erhvervsbrugere.
- 4) Forbruger: Enhver fysisk person, der ikke handler som et led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession.
- 5) Onlinesøgemaskine: En digital tjeneste, som giver brugere mulighed for at indtaste forespørgsler for at foretage søgninger på principielt alle websteder eller alle websteder på et bestemt sprog på grundlag af en forespørgsel om et hvilket som helst emne ved hjælp af et søgeord, en stemmesøgning, en sætning eller andet input, og som fremviser resultater i et hvilket som helst format, hvor der kan findes oplysninger om det ønskede indhold.

¹⁾ Som bilag til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1150/EU af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester, EU-Tidende 2019, nr. L 186, side 57. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag og i visse bestemmelser er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

- 6) Udbyder af onlinesøgemaskine: Enhver fysisk eller juridisk person, der leverer eller tilbyder at levere onlinesøgemaskiner til forbrugere.
- 7) Virksomhedswebstedbruger: Enhver fysisk eller juridisk person, som gør brug af en onlinegrænseflade, dvs. enhver form for software, herunder et websted eller en del af et websted og applikationer, herunder mobilapplikationer, der tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere til formål relateret til dennes erhverv, forretning, håndværk eller profession.
- 8) Rangordning: Den relative fremtrædende placering af de varer eller tjenesteydelser, der tilbydes via onlineformidlingstjenester, eller den relevans, der tildeles søgeresultater af onlinesøgemaskiner, som de præsenteres, opstilles eller kommunikeres af henholdsvis udbydere af onlineformidlingstjenester og udbydere af onlinesøgemaskiner, uanset hvilke teknologiske midler der anvendes til en sådan præsentation, opstilling eller kommunikation.
- 9) Vilkår og betingelser: Alle de vilkår og betingelser eller specifikationer uanset deres betegnelse eller form, som regulerer kontraktforholdet mellem en udbyder af onlineformidlingstjenester og dennes erhvervsbrugere, og som fastsættes ensidigt af udbyderen af onlineformidlingstjenester, idet denne ensidige fastsættelse sker på grundlag af en samlet vurdering, hvor de berørte parter relative størrelse og det forhold, at der har fundet forhandlinger sted, eller at visse bestemmelser herom kan have været genstand for sådanne forhandlinger og fastsat sammen af den relevante tjenesteydelse og erhvervsbruger, ikke i sig selv er afgørende.

Kapitel 2

Håndhævelse og beføjelser

§ 3. Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens administration af denne lov. Konkurrencerådet træffer afgørelse i sager af principiel eller særlig stor betydning. Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ved den daglige administration af denne lov uafhængige af erhvervsministeren.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen håndhæver P2B-forordningen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan træffe afgørelse efter denne lov eller P2B-forordningen.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan behandle en sag af egen drift eller på grundlag af en klage.

Stk. 4. Konkurrencerådet kan delegere sin kompetence til at træffe afgørelser efter stk. 1, 2. pkt., til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

§ 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder bl.a. regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data samt algoritmer og andre elektroniske rangordningsmekanismer, som skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af denne lov eller P2B-forordningen, eller til brug for styrelsens undersøgelser efter § 5, stk. 1.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen nærmere regler om anvendelsen af stk. 1, herunder regler om, hvad der forstås ved udlevering af algoritmer og andre elektroniske rangordningsmekanismer.

§ 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer (sektorundersøgelse) for at få indblik i konkurrenceforholdene i den eller de pågældende sektorer.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan med de begrænsninger, der følger af § 9, stk. 2, offentliggøre resultaterne af en undersøgelse efter stk. 1.

§ 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter nærmere regler om muligheden for at klage, herunder regler om brug af særlige skemaer og om indsendelse af en ikke-fortrolig udgave af en klage.

§ 7. Konkurrencerådet kan med henblik på at bringe en overtrædelse af P2B-forordningen til ophør udstede påbud om bl.a., at

- 1) udbyderen af onlineformidlingstjenester skal ændre sine vilkår og betingelser,
- 2) udbyderen af onlineformidlingstjenester eller onlinesøgemaskiner skal sikre gennemsigtighed i sin beskrivelse af de vigtigste parametre for rangordning eller
- 3) udbyderen af onlineformidlingstjenester skal anføre grundene til, at denne har begrænset en erhvervsbruger i at tilbyde samme varer eller ydelser til forskellige betingelser på andre måder end gennem onlineformidlingstjenester.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede påbud, som er nødvendige for at sikre en rettidig og korrekt opfyldelse af de påbud, som Konkurrencerådet har udstedt efter stk. 1.

§ 8. Tilsagn, der afgives af en udbyder af onlineformidlingstjenester eller onlinesøgemaskiner, og som imødekommer de betænkeligheder, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har, i relation til om en udbyder overholder artikel 3-12 i P2B-forordningen, kan af Konkurrencerådet gøres bindende for den pågældende udbyder.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan være tidsbegrænset.

§ 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen offentliggør afgørelser efter §§ 7 og 8, medmindre afgørelsen skønnes hverken at have betydning for forståelsen af P2B-forordningen eller denne lov eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt.

Stk. 2. Ved offentliggørelse efter stk. 1 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter og drifts- og forretningshemmeligheder, ikke offentliggøres, for så vidt offentliggørelsen er af væsentlig

økonomisk betydning for den virksomhed, oplysningen angår.

§ 10. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov. Virksomheder har dog ret til egenaces i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse efter denne lov, jf. § 8 i lov om offentlighed i forvaltningen, med undtagelse af oplysninger om en anden virksomheds tekniske indretninger, tekniske fremgangsmåder, drifts- og forretningsforhold eller andre fortrolige oplysninger.

§ 11. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at

- 1) give de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve efter § 4, stk. 1,
- 2) efterkomme et påbud meddelt efter § 7 eller
- 3) efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende, jf. § 8.

§ 12. Afgørelser efter § 7 kan påklages til Konkurrenceankenævnet.

Stk. 2. Klager efter stk. 1 kan indbringes af følgende:

- 1) Den, som afgørelsen retter sig mod.
- 2) Den, som i øvrigt har en individuel, væsentlig og retlig interesse i sagen.

Stk. 3. Afgørelser efter § 6, stk. 1, kan ikke påklages til Konkurrenceankenævnet.

Stk. 4. Klager over afgørelser truffet efter § 7 kan af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Konkurrenceankenævnet tillægges opsættende virkning.

§ 13. Afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Konkurrenceankenævnet og kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger.

Stk. 2. Klage til Konkurrenceankenævnet kan indgives, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Når særlige grunde taler derfor, kan ankenævnet se bort fra overskridelsen af klagefristen.

Stk. 3. Konkurrenceankenævnets afgørelse kan indbringes for domstolene, senest 8 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Finder indbringelse ikke sted inden for fristen, er ankenævnets afgørelse endelig.

Kapitel 3

Straffebestemmelser

§ 14. En udbyder af onlineformidlingstjenester eller onlinesøgemaskiner straffes med bøde, når den pågældende

- 1) ikke efterkommer et påbud efter § 7,
- 2) undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 8, eller
- 3) undlader at meddele oplysninger efter § 4, stk. 1.

Stk. 2. Den, der afgiver urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den pågældende sag eller forhold, der i øvrigt er omfattet af loven, straffes med bøde.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 4

Ikrafttræden

§ 15. Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Kapitel 5

Territorialbestemmelser

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Fredensborg Slot, den 30. maj 2020

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Simon Kollerup

Bilag 1**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1150****af 20. juni 2019****om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Onlineformidlingstjenester er nøglekatalysatorer for iværksætteri og nye forretningsmodeller, handel og innovation, hvilket også kan forbedre forbrugernes velfærd, og som anvendes i stigende grad af både den private og den offentlige sektor. De giver adgang til nye markeder og forretningsmuligheder og giver virksomhederne mulighed for at udnytte fordelene ved det indre marked. De giver forbrugerne i Unionen mulighed for at udnytte disse fordele, navnlig ved at øge deres valg af varer og tjenesteydelser samt ved at bidrage til udbuddet af konkurrencedygtige priser online, men de skaber også udfordringer, der skal løses for at sikre retssikkerheden.

(2) Onlineformidlingstjenester kan være afgørende for den kommercielle succes for virksomheder, som anvender sådanne tjenesteydelser for at kunne nå ud til forbrugerne. For at kunne udnytte fordelene ved onlineplatformsøkonomien til fulde er det derfor vigtigt, at virksomhederne kan have tillid til de onlineformidlingstjenester, som de indgår forretningsforhold med. Dette er navnlig vigtigt, fordi den voksende formidling af transaktioner gennem onlineformidlingstjenester, som understøttes af kraftige datadrevne indirekte netværkseffekter, fører til øget afhængighed for sådanne erhvervsbrugere, navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), af disse tjenesteydelser for at kunne nå ud til forbrugerne. Som følge af den stigende afhængighed har udbydere af disse tjenesteydelser ofte en bedre forhandlingsposition, der gør dem i stand til reelt at handle ensidigt på en måde, som kan være urimelig, og som kan være til skade for deres erhvervsbrugeres legitime interesser og indirekte også for forbrugere i Unionen. De kan f.eks. ensidigt pålægge erhvervsbrugere en praksis, som groft afviger fra god forretningsskik, eller som er i strid med god tro og redelig handlemåde. Nærværende forordning omhandler sådanne potentielle gnidninger i onlineplatformsøkonomien.

(3) Forbrugerne har taget brugen af onlineformidlingstjenester til sig. Et konkurrencedygtigt, retfærdigt og gennemsigtigt onlineøkosystem, hvor virksomhederne opfører sig ansvarligt, er også af afgørende betydning for forbrugernes velfærd. Sikring af gennemsigtigheden i og tilliden til onlineplatformsøkonomi-

en i relationer mellem virksomheder kan også indirekte bidrage til at forbedre forbrugernes tillid til onlineplatformsøkonomien. Direkte virkninger af onlineplatformsøkonomiens udvikling på forbrugerne behandles imidlertid i anden EU-ret, navnlig forbrugerlovgivningen.

(4) Onlinesøgemaskiner kan ligeledes være en vigtig kilde til internettrafik for virksomheder, som tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugerne via websteder, og kan derfor i væsentlig grad påvirke sådanne virksomhedswebstedbrugeres kommercielle succes, når de udbyder deres varer eller tjenesteydelser online på det indre marked. I denne forbindelse har den rangordning af websteder — herunder websteder, hvor virksomhedswebstedbrugere tilbyder deres varer og tjenesteydelser til forbrugerne — som udbydere af søgemaskiner foretager, en vigtig indvirkning på forbrugernes valgmuligheder og de pågældende virksomhedswebstedbrugeres kommercielle succes. Selv i mangel af et kontraktforhold med virksomhedswebstedbrugere kan udbydere af onlinesøgemaskiner således reelt handle ensidigt på en måde, som kan være urimelig, og som kan være til skade for erhvervsbrugernes legitime interesser og indirekte også for forbrugere i Unionen.

(5) Karakteren af forholdet mellem udbydere af onlineformidlingstjenester og erhvervsbrugere kan også føre til situationer, hvor erhvervsbrugere ofte har begrænsede muligheder for at søge oprejsning, når ensidige handlinger fra udbydere af disse tjenesteydelser fører til en tvist. I mange tilfælde vil disse udbydere ikke tilbyde tilgængelige og effektive interne klagebehandlingssystemer. De eksisterende alternative udenretslige tvistbilæggelsesmekanismer kan også være ineffektive af en række årsager, herunder manglen på specialiserede mæglere og erhvervsbrugeres frygt for gengældelse.

(6) Onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner samt transaktioner, der lettes ved disse tjenesteydelser, har et iboende grænseoverskridende potentiale og er af særlig betydning for, at Unionens indre marked fungerer korrekt i nutidens økonomi. Den potentielt urimelige og skadelige handelspraksis, som visse udbydere af disse tjenesteydelser udøver, og manglen på effektive klagemekanismer hæmmer den fulde udnyttelse af dette potentiale og har negativ indvirkning på det indre markeds funktion.

(7) Der bør fastlægges et sæt målrettede ufravigelige regler på EU-plan til at sikre et retfærdigt, forudsigeligt, holdbart og pålideligt onlineerhvervsklima på det indre marked. Navnlig erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester bør gives passende gennemsigtighed samt effektive klagemuligheder i hele Unionen for at lette forretningsaktiviteter på tværs af grænserne i Unionen og derved gøre det indre marked mere velfungerende og afhjælpe en mulig ny fragmentering på de specifikke områder, der er omfattet af denne forordning.

(8) Disse regler bør også indeholde passende incitamenter til at fremme rimelighed og gennemsigtighed, navnlig hvad angår rangordning af virksomhedswebstedbrugere i de søgeresultater, der genereres af onlinesøgemaskiner. Samtidig bør disse regler anerkende og sikre det væsentlige innovationspotentiale i den bredere onlineplatformsøkonomi og give mulighed for en sund konkurrence, der kan føre til flere valgmuligheder for forbrugerne. Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at denne forordning ikke bør påvirke national civilret, navnlig aftaleret, såsom regler om gyldighed, indgåelse, virkning og ophævelse af aftaler, for så vidt de nationale civilretlige regler er i overensstemmelse med EU-retten, og i det omfang de relevante aspekter ikke er omfattet af denne forordning. Medlemsstaterne bør fortsat frit kunne anvende nationale love, der forbyder eller sanktionerer ensidig adfærd eller urimelig handelspraksis, i det omfang de relevante aspekter ikke er omfattet af denne forordning.